

UJ 12/2020 vp - U 9/2020 vp

Valtiovarainministeriö

PERUSMUISTIO

VM2020-00181

KVR

Sarjo Kristina

02.05.2020

PYYDETÄÄN VAITELIAISUUTTA
Perustuslain 50§:n 3 momentin nojalla.

Asia

Yleiseurooppalaisen EU Covid-19 takuurahaston perustaminen Euroopan investointipankin yhteyteen

Kokous

Vaitellaisuusmääräys kumottu

5/6/2020

Suvin
kokous lvp 27/
2020

U/E/UTP-tunnus

U 9/2020 vp, E 28/2020 vp, UJ 11/2020 vp

Käsittelyvaihe ja jatkokäsittelyn aikataulu

Euroopan investointipankin (EIP) pääjohtaja Hoyer esitteli 23 päivänä maaliskuuta 2020 25 miljardin euron yleiseurooppalaisen takuurahaston perustamista ensisijaisesti pk-yritysten tukemiseksi. Eurooppa-neuvosto edellytti 26 päivänä maaliskuuta 2020 yhteisessä julkilausumassaan euroryhmältä konkreettisia ehdotuksia, joissa otetaan huomioon kaikkiin unionin jäsenmaihiin vaikuttava covid-19:n aiheuttama häiriötila. Euroryhmä keskusteli puhelinkokouksissaan 7 päivänä huhtikuuta 2020 ja 9 päivänä huhtikuuta 2020 muun muassa EIP:n pääjohtajan tekemästä aloitteesta. Euroryhmä piti aloitetta tervetulleena, pyysi EIP:tä viipymättä ryhtymään toimiin ja ilmaisi valmiutensa välittömään täytäntöönpanoon kuitenkin varmistaen, että hanke täydentää muita EU-aloitteita ja tulevaa InvestEU-ohjelmaa.

EU Covid-19 takuurahastoa koskevaa ehdotusta on valmisteltu Euroopan investointipankin toimesta. Ehdotuksesta on käyty keskustelua pankin hallintoneuvostossa. Ehdotukseen liittyy keskeisesti EIP:n ja kunkin osallistuvan jäsenvaltion välillä tehtävä osallistumissopimus ja takuusopimus. Näistä sopimusluonnoksista on neuvoteltu 23 päivänä huhtikuuta 2020 sekä viimeksi 30 päivänä huhtikuuta 2020 pankin hallintoneuvostossa. Takuurahaston rakenne sekä jäsenvaltioiden takuiden luonne ovat käytyjen neuvottelujen tuloksena selkiintyneet ja täten luoneet pohjaa päätöksenteolle.

Eurooppa-neuvoston puheenjohtaja Michel on antamassaan yhteenvedossaan Eurooppa-neuvoston 23 päivänä huhtikuuta pidetyn videokokouksen jälkeen, kiirehtinyt covid-19 laukaiseman kriisin vastaisia toimia, jotta perustettavat kriisinhallintavälineet olisivat jäsenvaltioiden käytössä viimeistään 1 päivänä kesäkuuta 2020.

EIP:n johto pyrkii siihen, että pankin hallintoneuvosto päättäisi yleiseurooppalaisen EU covid-19 takuurahaston perustamisesta 6 päivänä toukokuuta pidettävässä kokouksessa. Tämän jälkeen pankki käynnistäisi niin sanotun Call for Contributions-prosessin eli pyytäisi jäsenmaita ilmoittamaan osallistumisestaan itse rahastoon tarkemmin määriteltävän lyhyen määräajan puitteissa, joka näillä näkymin päättyisi jo 10 päivänä toukokuuta 2020. Sitoutuminen voidaan tehdä tarvittaessa myös ehdollisena, mikäli kansallinen päätöksentekoprosessi niin vaatii. Mikäli jäsenmaa ei kuitenkaan määräajan

puitteissa kykene sitoutumaan takuurahastosta aiheutuvaan velvoitteeseen, järjestetään tarvittaessa toinen ilmoittautumiskierros, joka päättyy 30 päivänä kesäkuuta 2020.

Takuurahaston toiminnan käynnistämisen edellytyksenä on, että jäsenvaltiot, jotka edustavat vähintään 60 prosenttia EIP:n pääomasta, ovat antaneet sitovat ja asianmukaisesti takuusitoumukset rahastolle riittävän laajuuden ja maantieteellisen kattavuuden aikaan saamiseksi.

Suomen kanta

Valtioneuvoston esitys

Valtioneuvosto uudistaa valtioneuvoston selvityksessä (E28/2020 vp sekä U 9/2020 vp) esitetyn kannan seuraavasti.

Valtioneuvosto katsoo, että koronaviruksen aiheuttama taloudellinen ja rahoitusmarkkinoiden epävakaus on ollut ennakoimaton ja jäsenmaiden talouspolitiikasta riippumaton kriisi. Kriisin poikkeuksellinen luonne on tarpeellista ottaa huomioon tilanteen hallintaan tähtäävissä päätöksissä. Tässä tilanteessa on markkinareaktioiden ja EU:n yleisen uskottavuuden kannalta tärkeää korostaa poliittista valmiutta tarvittaviin taloudellisiin toimiin, solidaarisuutta ja toisaalta korostaa tarvittavien toimien koordinaation tärkeyttä.

Tiukat rajoitustoimet, joihin maat ovat ryhtyneet koronaviruksen hallitsemattoman leviämisen estämiseksi, seisauttavat talouden ennennäkemättömällä tavalla ja koskettavat reaalityaloutta. Etenkin pk- ja midcap-yritysten toimintaedellytyksiin ja rahoituksen turvaamiseen häiriötila vaikuttaa erittäin kielteisesti.

Valtioneuvosto suhtautuu vallitsevassa tilanteessa myönteisesti eurooppalaisiin ratkaisuihin, joilla tuettaisiin Covid-19 johdosta vaikeuksiin joutuneita yrityksiä turvaamalla niiden rahoituksen saannin EIP:n yhteyteen perustettavan takuurahaston tuella. Tuen antamisen lähtökohtana tulee olla, että tuen saavalla yrityksellä on pidemmän aikavälin kannattavan liiketoiminnan edellytykset.

Valtioneuvosto pitää tärkeänä, että kriisihallintaväline olisi luonteeltaan väliaikainen. Takuurahaston nojalla myönnettävä tuki tulisi rajata koronasta johtuvaan poikkeukselliseen tilanteeseen.

Valtioneuvosto pitää myös tärkeänä, että takuurahastoon osallistuvan jäsenmaan enimmäisvastuu mahdollisista tappioista rajataan enintään kunkin jäsenmaan omaan osuuteen itse rahastossa.

Takuurahaston perustamista koskevan aloitteen yksityiskohdista, jäsenvaltioiden enimmäisvastuiden määräytymisestä ja vastuiden ehdottomasta enimmäismäärästä, takuun luonteesta sekä kriisinhallintavälineen väliaikaisuudesta on neuvottelujen edetessä valtioneuvoston käsityksen mukaan saatu riittävä selvyys.

Pääasiallinen sisältö

Valtioneuvoston kirjelmän antamisen jälkeen takuurahaston rakenteesta ja erityisesti takauksen luonteesta on saatu uutta tietoa pankin toimittamissa sopimusasiakirjaluonnoksissa sekä niistä käydyissä neuvotteluissa. Suomen lain kannalta kyse on valtiontakuusta, ei valtiontakauksesta. Takuurahastoon osallistuvien jäsenmaiden vastuut,

takuun luonne sekä jäsenmaiden mahdollisuudet osallistua rahastoa koskevaan päätöksentekoon ovat täsmentyneet.

Keskeisimmät takuusopimuksen ehdot koskevat takuun luonnetta ja takuun antajan vastuun enimmäismääriä. Lähtökohtaisesti jokainen jäsenvaltio vastaa takuusopimuksen kattavista velvoitteista sen mukaisesti, mikä on sen pääomaosuus EIP:ssä. Suomen nykyinen osuus EIP:n pääomasta on noin 1,485 prosenttia. Mikäli joku jäsenvaltioista ei suoriudu mahdollisesta takuuvastuustaan, jaetaan tämän osuus ylimääräisinä maksuvelvoitteina muille jäsenvaltioille edellä mainitun pääomaosuuden mukaisessa suhteessa. Jokaisen jäsenvaltion takuuvastuulle on määritelty ehdoton enimmäismäärä, joka kattaa myös ylimääräiset maksuvelvoitteet ja jota ei voi missään olosuhteissa ylittää. Suomen osalta takausvastuun ehdoton enimmäismäärä on noin 371,2 milj euroa. Jäsenvaltioiden myöntämät takuut ovat yhteensä 25 miljardia euroa.

Käytyjen neuvottelujen tuloksena jäsenmailta vaadittava takuu olisi luonteeltaan omavelkainen, heti maksettava *erillistakuu* (several) eikä yhteisvastuullinen (joint and several), kuten aiemmassa takuusopimusluonnoksessa oli. Erillistakuuta voidaan pitää keskeisenä ja merkittävänä parannuksena takuun antajan kannalta.

Takuunsaajan tulee takuusopimuksen mukaan esittää maksupyyntönsä kaikille takuun antajille sekä eritellä pro rata osuus takuun antajien kesken perustuen kunkin takuun antajan kokonaisvastuuseen. Mikäli täysimääräistä suoritusta ei tällä tavalla saada, eli tilanteessa jolloin joku tai jotkut takuun antajista ei pysty suoriutumaan takuuvastuustaan, pankki voi esittää uuden pro rata maksupyyntönsä muille takuun antajille, kuitenkin enimmillään kunkin takuun antajan enimmäismäärän saakka. Mikäli joku takuun antajista yllä kuvatussa tilanteessa suorittaa oman osuutensa ylittävän summan, hänelle syntyy korvausvaade.

Takuusopimuksen ohella järjestelyyn kuuluu keskeisesti myös pankin ja osallistuvan jäsenmaan välinen osallistumissopimus (Contribution Agreement). Se tulee sisältämään muiden muassa takuun tarkan määrän ja mahdollisen käteissuorituksen, mikäli joku maa haluaa asettaa käteissuorituksen pankin käyttöön mahdollisia maksuvaateita silmällä pitäen. Sopimus määrittelee miten maksuvaade syntyy (Claim Event). Sopimuksessa määritellään miten EIP hallinnoi rahastoa, miten pankki asettaa likviditeettia rahaston käyttöön (Liquidity Facility) ja miten ja millä aikataululla jäsenmailta vaaditaan suorituksia takuun nojalla. Takuurahaston nojalla tullaan maksuvaateet esittämään takuun antajille todennäköisesti neljännesvuosittain.

Osallistumissopimuksen ohella pankin ja takuurahastoon osallistuvan jäsenmaan välistä suhdetta ja velvollisuuksia määritellään myös rahastokuvauksessa (Fund Description) sekä Partnership Platform'ia koskevissa säännöissä. Takuusopimus on puolestaan itsenäinen sopimus pankin ja jäsenmaan välillä.

Sitoutuessaan osallistumissopimukseen jäsenmaa hyväksyy rahaston kuvauksen, mukaan lukien tukikelpoisuusedellytykset, tuotevalikoiman sekä hinnoittelun ja riskitason. Mikäli näihin kriteereihin esitettäisiin muutoksia, osallistuvista jäsenmaista koostuvan osallistujien komitean tulee ne hyväksyä.

Takuurahaston rahoitustuotevalikoimaan kuuluisivat muun muassa liikepankeille ja kansallisille erityisrahoituslaitoksille myönnettävät takaukset, vastatakaukset jo myönnettyjen kansallisten takausohjelmien tueksi, pk- ja midcap-yritysten maksuvalmiuden tukeminen riskirahastojen kautta, katettujen velkakirjojen osto

liikepankeilta, jolla vapautettaisiin pankkien rahoituskapasiteettia pk-yrityksille sekä riskirahoitus erityisesti lääkealan kasvuyrityksille

Jokaisella osallistuvalla jäsenmaalla on oikeus nimetä edustajansa osallistujien komiteaan, joka on keskeinen päätöksentekuelin takuurahastoa koskevissa asioissa. Osallistujien komitea päättää Covid 19-takuurahaston takuiden käytöstä, eli se tulee arvioimaan kunkin tuettavan hankkeen kohdalla myönnetäänkö siihen takuurahaston takuu vai ei. Osallistujien komitea voi myös harkintansa mukaan päättää takuun myöntämisestä yleisvaltuutuksella tietyn tyyppisille hankkeille (global authorisation) tarkemmin annettujen parametrien puitteissa. Sen jälkeen kun komitea on päättänyt takuun myöntämisestä, EIP:n hallintoneuvosto, tai jos kyse on Euroopan investointirahaston (EIR) toimeenpanemasta hankkeesta, EIR:n hallitus, päättää itse hankkeesta noudattaen normaaleja päätöksentekomenettelyitään.

Osallistujien komitea päättää myös mahdollisista muutoksista takuurahaston rakenteeseen, mahdollisista muutoksista maantieteellistä keskittymistä koskeviin määritelmiin sekä takuurahastoa koskevan erääntymislausekkeen (sunset clause) mukaisesti rahaston mahdollisesta jatkamisesta 31.12.2021 jälkeen alla tarkemmin selostettua päätöksentekomenettelyä noudattaen.

Osallistujien komitea tekee lähtökohtaisesti kaikki päätöksensä yksimielisesti. Mikäli yksimielistä päätöstä ei kuitenkaan saada aikaiseksi, päätöksentekoon vaaditaan määräenemmistö, joka koostuu vähintään 2/3 osallistujien pääomaosuuksista edustavien maiden äänistä sekä tämän lisäksi, että vähintään puolet + 1 osallistuvista maista kannattaa esitystä.

Päätös takuurahaston jatkamisesta 31.12.2021 jälkeen enintään kuudella kuukaudella voidaan tehdä edellä mainitulla määräenemmistöpäätöksellä. Takuurahaston toiminnan mahdollinen jatkaminen edellä mainitun kuuden kuukauden jälkeen vaatisi kuitenkin *kaikkien* osallistuvien maiden yksimielisen päätöksen.

EU:n oikeuden mukainen oikeusperusta/päätöksentekomenettely

EIP toimii Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen sekä perussääntönsä antaman toimivallan puitteissa. Pankkia koskevat määräykset ovat Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 308 ja 309 artikloissa. EIP:n tehtävänä on unionin edunmukaisesti myötävaikuttaa sisämarkkinoiden tasapainoiseen ja vakaaseen kehitykseen käyttäen sekä pääomamarkkinoilta hankittuja, että omia varojaan. Tätä varten pankki voittoa tavoittelematta myöntää lainoja ja antaa takauksia. EIP:n perussääntö on liitetty pöytäkirjana Euroopan unionin toiminnasta tehtyyn sopimukseen ja on Euroopan unionista tehdyn sopimuksen 51 artiklan mukaisesti erottamaton osa perustamissopimusta.

EIP:n perussäännön 6 artiklan mukaan pankin toimintaa ohjaa ja johtaa pankin valtuusto, hallintoneuvosto ja hallitus. Takuurahaston perustamisesta pankin yhteyteen olemassa olevaa Partnership of Funds -rakennetta hyödyntäen päättää pankin hallintoneuvosto. Päätös takuurahaston perustamisesta EIP:n yhteyteen tehdään EIP:n hallintoneuvostossa enemmistöpäätöksellä.

Takuurahastoon liittyvien valtiontakuiden antaminen on vapaaehtoista ja kuuluu kansalliseen toimivaltaan.

Suomen mahdollisesta osallistumisesta takuurahastoon päättää eduskunta. Perustuslain 82 §:n 2 momentin nojalla valtioneuvosto voidaan antaa eduskunnan suostumuksella.

Perustuslakivaliokunta on useaan otteeseen katsonut, että Suomen taloudellisia vastuita tulee tarkastella kokonaisuutena niistä aiheutuvan eduskunnan budjettivallan rajoituksen selvittämiseksi (PeVL 55/2017 vp, PeVL 3/2012 vp, PeVL 25/2011 vp). Valiokunta on painottanut tarvetta suojella eduskunnan budjettivaltaa (PeVL 28/2013 vp). Perustuslakivaliokunta on vakiintuneesti pitänyt Euroopan unionin rahoitusvakautta koskeissa järjestelyissä olennaisina valtiosääntöoikeudellisina kysymyksinä Suomen taloudellisten vastuiden käsittelyä kokonaisuutena niistä aiheutuvan eduskunnan budjettivallan rajoituksen selvittämiseksi (ks. PeVL 10/2019 vp, s. 4, PeVL 55/2017 vp, PeVL 25/2011 vp, s. 3/II ja PeVL 3/2012 vp, s. 2 /II). Viime kädessä on kysymys siitä, voidaanko vastuilla vaarantaa Suomen valtion mahdollisuudet vastata niistä velvoitteistaan, jotka sillä Suomen perustuslain mukaan on (PeVL 3/2013 vp, PeVL 5/2011 vp, s. 4/II ja myös ja PeVP 52/2014 vp).

Edelleen perustuslakivaliokunta on pitänyt erittäin tärkeänä, että Suomen budjettisuvereniteettia suojataan mahdollisimman tehokkaasti (PeVL 10/2019 vp, PeVL 55/2017 vp, PeVL 28/2013 vp, s. 4/II, PeVL 5/2011 vp). Arvioidessaan Euroopan vakausmekanismien ja sen tukivälineiden valtiosääntöoikeudellisia kysymyksiä valiokunta on pitänyt tärkeinä seikkoina Suomen vastuiden kokonaismäärää, niiden toteutumisen todennäköisyyttä, eduskunnan osallistumista päätöksentekoon ja vaikutuksia valtion mahdollisuuksiin vastata perustuslain mukaisista velvollisuuksista (ks. PeVL 55/2017 vp).

Kuten U-kirjelmän kohdasta 7.2. Taloudelliset vaikutukset käy ilmi, Suomen takuuvastuu olisi takuurahastosta enintään noin 370 miljoonaa euroa. Maksuvelvollisuus takuun perusteella määräytyisi pro rata -periaatteella. Suomen enimmäisvastuu takuurahastosta on noin 0,6 prosenttia Suomen valtiontakauksien ja -takuiden tilinpäätösraportoinnin mukaisesta 60,2 miljardin euron kokonaismäärästä vuoden 2019 lopussa. Takuurahaston kautta on tarkoitus tukea eurooppalaista yritystoimintaa koronapandemian aiheuttamassa häiriötilassa ja tuen pääpaino tulee olemaan pk-yrityksissä. Kyse ei ole valtioiden tukemisesta kuten Euroopan unionin rahoitusvakautta koskeissa järjestelyissä, vaan yksityissektorin yritysten rahoituksen saannin turvaamisesta. Takuurahaston toiminta liittyy EIP:n liiketoimintaan eikä siihen liity valtioiden talouspolitiikkaa tai muuta valtioiden toimintaa koskevaa poliittista päätöksentekoa toisin kuin Euroopan unionin rahoitusvakautta koskeissa järjestelyissä. Suomen enimmäisvastuiden kannalta takuurahaston kohdalla kyse on myös mittaluokaltaan huomattavasti pienemmästä vastuusta. Euroopan rahoitusvakaussävelinelle annettu takaus on pääomaltaan lähes 14 miljardia euroa ja Euroopan vakausmekanismista tuleva vaadittava maksettava pääomavastuu on yli 11 miljardia euroa. Vaikka on todennäköistä, että takuurahastolle annettuihin takuihin tullaan vetoamaan ja vaatimaan takuun antajilta suoritusta takuurahaston kautta tuettavien laina- ja muiden rahoitusinstrumenttien markkinatilanteesta johtuvan korkeariskisyyden takia, ei takuun voida katsoa vaarantavan Suomen valtion mahdollisuuksia vastata perustuslain mukaisista velvollisuuksista.

Takuurahastoa koskevan osallistumissopimuksen mukaan Suomen osalta takuuvastuun ehdoton enimmäismäärä tulee olemaan tarkkarajainen ja enintään 371,2 miljoonaa euroa. Jäsenvaltioiden myöntämien takuiden määrä tulee olemaan yhteensä 25 miljardia euroa.

Takuurahaston kautta tuettavat lainat ja muut rahoitusinstrumentit ovat vallitsevassa markkinatilanteessa lähtökohtaisesti pidettävä korkeariskisinä. Kyse on normaalista,

mutta riskipitoisemmasta pankkitoiminnasta, koska tarkoituksena on nimenomaan covid-19 aiheuttamassa kriisitilanteessa turvata erityisesti pk-yritysten rahoituksen saanti. EIP:n alustavan arvion mukaan arvioitujen tappioiden määrä voisi olla noin 40 prosenttia. Tähän lukuun vaikuttaa merkittävästi myös takuurahaston portfolion tuleva rakenne, tuettavien rahoitusinstrumenttien yhdistelmä sekä takaisinperinnän määrä ja ajoitus. Rahoitusinstrumenttien yhdistelmään vaikuttaa myös eri rahoitustuotteiden kysyntä ja toisaalta miten suurta vaikuttavuutta takuurahastolla tavoitellaan. Näin ollen tappioiden määrä voi olla myös arvioitua tappiolukua suurempi.

Valtion lainanannosta sekä valtiontakauksesta ja valtiontakuusta annetun lain (449/1988) 14 §:n 1 momentin mukaan valtiontakaukselle on vaadittava vastavakuus, jollei eduskunta ole toisin päättänyt. Lain 15 §:n 1 momentin ja 15 § 4 momentin mukaan eduskunnan antaman suostumuksen perusteella myönnettävästä valtiontakauksesta ja takuusta peritään takausmaksu. Valtioneuvosto voi pykälän 2 momentin mukaan erityisistä syistä päättää, ettei takausmaksua määrätä. Ottaen huomioon, että ehdotuksen tarkoittama takuun tarkoituksena on mahdollistaa koronapandemian aiheuttamien poikkeuksellisten olosuhteiden edellyttämän tilapäisen kriisivälineen toimintakyky, takuulle ei olisi käytännössä mahdollista edellyttää vastavakuutta. Takuun kohdistumista ehdotuksen tarkoittamaan yleiseurooppalaisen covid-19 takuurahaston toimintaan voitaisiin lähtökohtaisesti pitää lain tarkoittamana erityisenä syynä olla perimättä takausmaksua.

Käsittely Euroopan parlamentissa

-

Kansallinen valmistelu

Asian pikaisen etenemisen takia ja eduskunnan asianmukaisen kannanmuodostuksen turvaamiseksi asiasta on annettu valtioneuvoston selvitys (E 28/2020 vp). E-kirje on käsitelty EU-ministerivaliokunnassa 6.4.2020.

Valtioneuvoston kirjelmä käsiteltiin valtioneuvoston raha-asiainvaliokunnassa ja valtioneuvoston yleisistunnossa 23.4. 2020.

Eduskunnalle toimitettiin myös U-jatkokirjelmä (UJ 11/2020 vp) 28.4.2020.

U-jatkokirjelmä on valmisteltu valtiovarainministeriössä ja käsitelty EU-ministerivaliokunnan kirjallisessa menettelyssä 4.-5.5.2020.

Eduskuntakäsittely

E-kirje on käsitelty eduskunnan suuressa valiokunnassa, valtiovarainvaliokunnassa sekä perustuslakivaliokunnassa 6.4.2020.

U-kirjelmää on käsitelty valtiovarainvaliokunnassa 28.4.2020 sekä perustuslakivaliokunnassa 28.4.2020 (PeVL 10/ 2020 vp)

Kansallinen lainsäädäntö, ml. Ahvenanmaan asema

EU Covid-19 -takurahastoa koskevalla esityksellä ei ole vaikutusta kansalliseen lainsäädäntöön.

Asia kuuluu Ahvenanmaan itsehallintolain (1144/1991) 5 luvun 27 §:n perusteella valtakunnan lainsäädäntövaltaan.

Taloudelliset vaikutukset

Takurahasto toimisi ensisijaisesti jäsenvaltioiden myöntämien takuiden turvin. Jäsenvaltioiden osuus rahastosta määräytyisi sen mukaisesti, mikä on niiden pääomanosuus EIP:ssä. Suomen nykyinen osuus EIP:n pääomasta on noin 1,485 prosenttia, joten Suomen laskennallinen osuus 25 miljardin euron takurahastosta olisi näin ollen noin 371,2 miljoonaa euroa. Suomen takuuvastuut nousisivat tällä summalla Suomen liittyessä takurahastoon. Koska takurahaston kautta tuettavat lainat- ja muut rahoitusinstrumentit ovat vallitsevassa markkinatilanteessa lähtökohtaisesti pidettävä korkeariskisinä, on todennäköistä, että takuihin tullaan vetoamaan ja vaatimaan takuun antajilta suoritusta. Toisaalta on myös todennäköistä, että suomalaiset pk- ja midcap-yritykset voisivat hyötyä uuden takurahaston tuomista mahdollisuuksista, mikäli esim. liikepankkien ja valtion erityisrahoituslaitoksen kapasiteettia tukea pk-sektoria vahvistettaisiin yleiseurooppalaisen takurahaston turvin.

Muut asian käsittelyyn vaikuttavat tekijät

EU covid-19 takurahaston perustamisesta on neuvoteltu EIP:n hallintoneuvostossa. Nyt käsillä olevassa sopimusluonnoksessa on huomioitu eri maiden esittämät kannat erityisesti liittyen takuun luonteeseen ja yksittäisten maiden vastuiden enimmäismäärään sekä takurahaston rahoitustuotteisiin. Sopimukseen on myös sisällytetty nimenomainen eräntymislauseke kuvaamaan takurahaston väliaikaista luonnetta. On pidettävä erittäin todennäköisenä, että takurahaston perustaminen ja siihen liittyvät sopimukset tullaan nykymuodossaan hyväksymään selvällä enemmistöllä EIP:n hallintoneuvostossa yleiseurooppalaisena ratkaisuna covid -19 aiheuttamaan häiriötilaan tukemaan erityisesti vaikeuksiin joutuneita pk-yrityksiä.

Takurahastoon liittyminen ja siihen liittyvien valtiontakuiden antaminen on vapaaehtoista ja kuuluu kansalliseen toimivaltaan. Takurahasto olisi kuitenkin käytettävissä vasta, kun jäsenvaltiot, jotka edustavat vähintään 60 prosenttia EIP:n pääomasta ovat siihen asianmukaisesti sitoutuneet. Ottaen huomioon, että kyse on yhteiseurooppalaisesta vastauksesta covid-19 aiheuttaman häiriötilan lieventämiseen, jättäytyminen rahaston ulkopuolelle voisi olla poliittisesti vaikeaa.

Asiakirjat

-

Laatijan ja muiden käsittelijöiden yhteystiedot

VM/KVR, finanssineuvos Kristina Sarjo, kristina.sarjo@vm.fi, gsm 040 7612603

EUTORI-tunnus

EU/2020/0096

Liitteet

Viite

Asiasanat
Hoitaa

VM

Tiedoksi

EK, VNK
